

הד הגן

ד רבעון לחינוך בגיל הרך. סיוון תשס"ט. יוני 2009

מקס בן הממשלים

כתב וצייר: גידו ון-גנטון

הוצאת כנרת

וּן-גִנְטוֹן הוּא כּוֹתֵב-מְאַיֵר בְּלָגִי פּוֹרָה וּפּוֹפּוּלָאֲרִי מְאֹד. סֵפְרָיו מְחוּיָכִים וּבְהֵם תּוֹפְסוֹת חַיּוֹת אֶת מְקוֹם הַגִּיבּוֹר-הַיֶּלֶד. סֵפֶר זֶה הוּא רֵאשׁוֹן בְּסֵדֶרֶת 'מֶקְס', יִצוֹר עֵבֶרְדוּנִי מֵתוֹק, הַחֹזֵר וּמֵאֲשֵׁשׁ אֶת חוּוִיֵּית גֵּן הַמִּשְׁחָקִים הַמּוֹפְרָת לֵנו כֹּל כֵּךְ. מֶקְס עוֹבֵר מֵאֲרֵגוֹ הַחוּל אֶל חַיֵּית הַקִּפִּץ, לִנְדַנְדָה הַתְלוּיָה וְלִנְדַנְדָת עֵלָה וְרָד, שֶׁהַשִּׁימוֹשׁ בָּהּ מְחַיֵּב שִׁיתוֹף עִם חֵבֶר נוֹסֶף. כֹּאן נִיטֵעַ יִסוּד גַּם לַתְהַלֵּךְ הַחִיבְרוֹת לְבִנֵי הַגִּיל שֶׁאֲמֹרִים לַתְחִיל לְצֵאת מֵתוֹךְ עֲצָמָם אֶל הַסְבִּיבָה. הַצִּיּוּרִים פְּשוּטִים, בְּרוּרִים וְנִעִימִים לַהֲפִלֵּא.

מה זה יכול להיות?

מאת: הגית אהרונוף

אייר: נתן הלפרן

סֵפֶר זֶה הוּא תְרַגִּיל סֵפְרוֹתִי לַפִּיתוּחַ מְחֻשְׁבָה וְדַמְיוֹן מְסוּג שֶׁעֲשׂוּעֵי הַחִידָה:

"מה זה: מנומר, ארוך, עם מברשת?" בבניין בן חמש קומות נראה משהו מוזר בעד החלון שבכל קומה, ובכל חלון תוהה ילד מבוהל לפירוש הדבר. רק בחלון הקומה החמישית נמצא קצהו של "הדבר" – ראשו של גיירף, והילד הדייר נהנה להאכיל אותו בחסה ובגור. מתחוויר לנו שבכל קומה נצפה קטע מצווארו הארוך של הגיירף, והמתח מתפוגג בקומה המחויכת העליונה.

חידה זו היא ממשפחת השאלות שפתרון הזוי ומבודח. האם יקרה לנו אי פעם שנפגוש גיירפה בחצר ביתנו? קשה להניח, אבל סיפור הוא מאוזן פתוח לכל דבר, גם לגיירפות, והוא נותן כרטיס כניסה להומור ולדמיון.

הבר של הדו

כתבה: טלי לוין

איירה: כריסטינה קדמון

הוצאת הקיבוץ המאוחד

בספר זה אנו נשארים בחוויית ארגו החול המוקר, הפך והדלי. הפעם בונים הר של חול וכל ילד שמצטרף לבנייה מביא עמו כלי נוסף שיכול לשמש בעבודה – טרקטור, רכבת ואפילו מטוס. לפנינו גם הרחבת המחשבה על יעילות השימוש בכלים וגם חיזוק תרומתה של עבודת צוות, ראשיתו של תהליך הסוציאליזאציה.